

foreligger, føre til en større Ligelighed, og jeg troer, at det ikke i nogen væsentlig Grad vil kunne bebyrde Statskassen.

Soleforstander Sørensen: Det maatte maaffee være mig tilladt, med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Bemærkninger angaaende Odense Byes Exerceerplads, at gjøre den Bemærkning, at den hele Paastand fra Regeringens Side, at Odense ikke skulde være berettiget til Godtgjørelse for Exerceerplads, grunder sig, saavidt jeg veed, og som ogsaa af den høitærede Indenrigsminister meget rigtigt er anført, paa en Cancellieskrivelse af 3die Juni 1786, men det er, vel at mærke, blot en Meddelelse til Odense Byes Communalbestyrelse om en Formening, som det daværende Generalitets- og Commissariatscollegium havde om denne Sag, og den Mening, som bemeldte Collegium havde om denne Sag, grunde det blot paa en Meddelelse fra den daværende Garnison i Odense, idet bemeldte Garnison havde hørt tale om, at en af de ældre danske Konger havde skænket en Mark til Odense By, og at Odense af den Grund ikke var berettiget til at faae Erstatning for Exerceerplads. Det er blot et Sagn, som man antager at have været ganske ubegrundet. Det er rigtignok sandt, at der er en af de ældre danske Konger, som har skænket en Mark til Odense By, men den er udtrykkeligt skænket til Skyttelaug; denne Mark blev skænket i Aaret 1720, og efter den kongelige Bestemmelse alene anvendt til det Viemed at vedligeholde Skyttelaug.

Formanden: Jeg maatte maaffee gjøre opmærksom paa, at saavel Udcastet som Udvalgets Forslag jo gaaer ud paa, at Erstatning skal gives for Affavnet af Exerceerplads, forsaavidt de ikke ere skændede af Staten til dette specielle Brug, men at Spørgsmaalet, om de ere skændede af Staten eller ikke i et

enkelt givet Tilfælde, ligger udenfor nærværende Sag, og det vilde vistnok ikke være hensigtsmæssigt, om denne Sag skulde give Anledning til en speciel Discussion og Underhandling om et Tilfælde af den Natur, som det, den ærede Landstingsmand har foranlediget sat under Discussion.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemningen, hvorved

1) Udvalgets Forslag ad § 4:

At de første 8 Linier af denne Paragraph, fra „De Indretninger“ til „en billig Godtgjørelse“ incl. udgaae, og at istedet derfor sættes:

„De Indretninger, som i Medfør af Forordningen af 15de November 1816 allerede ere anskaffede, og for hvilke en extraordinair Godtgjørelse i de senere Aar er bleven udredet, saasom Sygehuse, Magaziner, Vagtstuer m. fl., blive fremdeles at afbenytte af Garnisonerne mod den i § 2 fastsatte Godtgjørelse, derunder indbefattet hyad der maatte blive anvendt paa deres Vedligeholdelse, Forandring, Forbedring m. m.

De Indretninger derimod, som Kjøbstæderne uden at være forpligtede dertil, ifølge ovennævnte Forordning, allerede have tilveiebragt, saasom Rådhus, Brandstuer, Svømmepladser og deslige, skulle fremdeles være til Garnisonernes Raadighed, imod at derfor, forsaavidt særegne Overenskomster desangaaende ikke allerede ere afsluttede, udredes en passende aarlig Godtgjørelse af Militair-Statens.

For Affavnet af de udenfor Kjøbstæderne liggende Arealer, der anvendes til Exerceerpladser, vil, forsaavidt de ikke ere skændede af Staten specielt til dette Brug, en billig Godtgjørelse være at fastsætte“ . . .

vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.